

РЕШЕНИЕ

№ 5541

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. А.А

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
като разгледа докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. А.А Административно наказателно дело № 20231110206872 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на О. Г. О., ЕГН *****, чрез адв. А. А. от САК против Наказателно постановление № 23-4332-004196/21.03.2023 г., издадено от началник сектор към СДВР - ОПП, с което на основание чл. 185 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20,00 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 105 ал. 1 ЗДвП.

С жалбата се претендира отмяна на наказателното постановление. Излагат се аргументи, че извършването на нарушението не е доказано по несъмнен и категоричен начин, тъй като не е извършено измерване с технически уред, при което да се установи дали твърдяната намалена прозрачност е в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации. Навежда се, че управляваният от жалбоподателя на датата на проверката автомобил е с фабрично матирани стъкла, поради което се оспорват твърденията в обжалваното наказателно постановление за поставено фолио на предните странични стъкла.

В съдебно заседание жалбоподателят О. О., редовно уведомен, не се явява.

Не се явява и процесуалният му представител адв. А. А., също редовно уведомен.

Наказващият орган - началник - сектор в ОПП - СДВР, редовно

уведомен, не изпраща представител.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т.1 ЗАНН и от легитимирано лице. От наказващия орган не бяха представени доказателства за датата на връчване на наказателното постановление, поради което жалбата следва да се счита за подадена в срока по чл. 59 ал. 2 ЗАНН и като допустима да бъде разгледана по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Към 17.02.2023 г. жалбоподателят О. Г. О. бил правоспособен водач на МПС с придобити категории А, М, В, С, D, DE, CE, AM, TKT, BE, като му било издадено СУМПС № 284320757, издадено на 24.03.2020 г. от ОДМВР - Перник, валидно до 24.03.2025 г.

На 17.02.2023 г. около 00:33 часа жалбоподателят О. О. управлявал лек автомобил марка "Шевролет", модел "Волт" с рег. № xxxxxxxxxxxx с номера на рама 1xxxxxxxxxxx на територията на град София по бул. "Цар Борис III" с посока на движение от бул. "Никола Петков" към ул. "Планинец". Управляваният от жалбоподателя автомобил бил с фабрично матирани стъкла. Жалбоподателят О. бил спрял за извършване на проверка от служители на ОПП - СДВР - свидетелят С. С. и В. Н.. Служителите на ОПП - СДВР възприели намалената светлопропускливост на предните странични стъкла на автомобила и приели, че на същите е поставено фолио. Служителите на СДВР - ОПП не разполагали у себе си и не използвали техническо средство, за да измерят светлопропускливостта на предните странични стъкла на автомобила. Свидетелят С. съставил АУАН серия GA № 875864 от 17.02.2023 г., с който повдигнал против въззивника административнонаказателно обвинение за извършено нарушение на чл. 105 ал. 1 ЗДвП - затова, че управлява МПС, което е с намалена прозрачност на предните странични стъкла. Актът бил съставен в присъствието на един свидетел - В. Н. и на жалбоподателя, бил предявен на последния и му бил връчен препис. Жалбоподателят посочил в АУАН, че има възражения срещу констатациите в АУАН, като не изложил конкретни аргументи. Такива не изложил и в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН на 21.03.2023 г. xxxxxxxxxxxx - началник - сектор в СДВР, ОПП, издала обжалваното наказателно постановление № 23-4332-004196/21.03.2023 г., с което на основание чл. 185 ЗДвП наложила на жалбоподателя административно наказание "глоба" в размер на 20,00 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 105 ал. 1 ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз

основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетеля С. С., писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК - АУАН серия ГА № 875864/17.02.2023 г. наказателно постановление № 23-4332-004196/21.03.2023 г., справка - картон на водача, заповед № 513з-12342/19.08.2020 г., издадена от директор на СДВР, заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на Министъра на вътрешните работи, акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г., заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, справка за МПС с рама № 1xxxxxxxxxxxxx.

Съдът кредитира показанията на свидетелите С. С. по отношение на времето и мястото на извършване на проверката, тъй като в тази част показанията му кореспондират на писмените доказателства. От показанията на свидетеля С. се установяват използваните от контролните органи средства и методи, за да установят светлопропускливостта на предните странични стъкла на управлявания от въззивника лек автомобил при извършената му проверка на 17.02.2023 г., а именно че контролните органи не са разполагали и не са използвали техническо средство за измерване на светлопропускливостта, а АУАН е съставен въз основа на личните им наблюдения. Съдът не възприе показанията на свидетеля С. по отношение на обстоятелството, че на предните странични стъкла на управлявания от жалбоподателя лек автомобил е имало поставено фолио. По отношение на това обстоятелство показанията на свидетеля С. се опровергават от писмените доказателства - от представената справка за МПС с рама № 1xxxxxxxxxxxxx се установява, че автомобилът е с фабрично матирани стъкла. На следващо място предвид и на естеството на служебните задължения на свидетеля, които са свързани с ежедневен контрол на спазването на правилата за движение по пътищата, съдът намира, че показанията му не биха могли да бъдат преценени като конкретно касаещи процесния случай. Аргумент в тази насока е обстоятелството, че свидетелят дава по-конкретни показания едва след предявяване на АУАН в о.с.з. по реда на чл. 284 НПК като показанията му в съдебното заседание не надхвърлят с нищо констатациите в АУАН.

Съдът цени с доверие и писмените доказателства, въз основа на които формира изводите си за компетентност на актосъставителя и наказващия орган.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

АУАН и НП са издадени от административни органи, разполагащи с материална и териториална компетентност.

Видно от представената заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, актосъставителят С. С., заемащ длъжност "младши автоконтролър" в ОПП - СДВР, е оправомощен да

съставя актове за установени нарушения по ЗДвП. Със същата заповед началникът на сектор "Административно обслужване" към ОПП - СДВР, е оправомощен да издава наказателни постановления за нарушения по ЗДвП (т. 3.6 от заповедта). От писменото доказателство - заповед № 8121К-13318/23.10.2019 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, както и от акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г. се установява, че издалата наказателното постановление xxxxxxxxxxxx заема именно длъжност началник на 03 сектор "Административно обслужване" в СДВР, ОПП, поради което и разполага с материалната и териториална компетентност да издава наказателни постановления за нарушения по ЗДвП.

При съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени и сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

АУАН е съставен при спазване изискванията на чл. 40 и чл. 43 ЗАНН - в присъствието на един свидетел - В. Н., който е свидетел и на установяване на нарушението, и на жалбоподателя О.. Актът е подписан от съставителя, свидетеля и жалбоподателя О., предявен е на жалбоподателя и му е връчен препис.

Съдържанието на акта за установяване на нарушението и на наказателното постановление отговаря на изискванията съответно на чл. 42 ал. 1 ЗАНН и на чл. 57 ал. 1 ЗАНН, като както в АУАН, така и в НП, при това при пълна идентичност са описани всички съставомерни признаци от състава на нарушението, като са описани ясно, конкретно и непротиворечиво и обстоятелствата по извършването му, в това число и времето и мястото на извършването му.

Предвид горното съдът намери, че в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя и да обуславят отмяна на наказателното постановление на това основание.

Независимо от изложеното съдът намери, че са налице основания за отмяна на наказателното постановление, тъй като нарушението не е доказано по ясен, несъмнен и категоричен начин. Посочената като нарушена разпоредба на чл. 105 ал. 1 ЗДвП забранява ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи

видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. Забраната за намаляване прозрачността на челното, задното и страничните стъкла на автомобила обаче не е абсолютна, а намаляването на прозрачността им е допустимо в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации. Според т. 6.3.1. 1. 1. от него общата светопропускливост през предните стъкла и другите стъкла, които са разположени на място, което е необходимо за видимостта на водача, не може да е по-малка от 70 %. За да се прецени дали ограничената пропускливост на стъклата е в рамките на така регламентирани граници е необходимо да се извърши тест с техническо средство. В случая от показанията на свидетеля С. се установява, че контролните органи не са извършили каквито и да било замервания, а са констатирали намаляване на прозрачността „на око“, поради което не може да се приеме, че констатираното затъмнение на предните странични стъкла на автомобила е в отклонение на допустимите ограничения (така и Решение № 6925 от 22.11.2018 г. на АдмС - София по адм. д. № 9953/2018 г.). Липсват доказателства за това в каква степен е била намалена светлопропускливостта на предните странични стъкла, а свидетелят С. излага единствено субективната си преценка за това обстоятелство.

Отделно от това следва да се посочи, че от граматическото тълкуване на разпоредбата на чл. 105 ал. 3 ЗДвП се налага изводът, че предвиденото в разпоредбата изключение от правилото по чл. 105 ал. 1 ЗДвП се отнася както до случаите на автомобили с фабрично затъмнени стъкла, така и когато прозрачността е намалена чрез поставяне на фолио. От значение за преценката дали водачът е нарушил забрана по чл. 105 ал. 1 ЗДвП е не дали управлението от него автомобил е произведен със стъкла с намалена светлопропускливост или на тях е поставено допълнително фолио, а дали намаляването на светлопропускливостта е в границите, предвидени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации. Дори и да се възприеме противното разбиране обаче, то в случая не се доказва, че жалбоподателят е управлявал автомобил с поставено фолио на предните странични стъкла, тъй като от писмените доказателства се установява, че стъклата на автомобила са фабрично матирани.

Следва да се посочи, че АУАН няма презумптивна доказателствена сила, а „съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез

допустимите от закона доказателства административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено“ (т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС). На следващо място в производствата по Глава III, раздел V от ЗАНН субсидирано приложение по силата на чл. 84 ЗАНН намират правилата на НПК, а според чл. 14 ал. 2 НПК „доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила“. Предвид всичко изложено, съдът намери, че в настоящия случай административнонаказателното обвинение не е доказано по несъмнен и категоричен начин, поради което жалбата е основателна и обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон.

Жалбоподателят не претендира разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 1 вр. ал. 3 т. 1 ЗАНН,
съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-4332-004196/21.03.2023 г., издадено от началник сектор към СДВР - ОПП, с което на основание чл. 185 ЗДвП на О. Г. О., ЕГН *****, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20,00 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 105 ал. 1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София – град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____